

Joaquim Garriga i Riera

Nascut a Malgrat de Mar el 1945. És doctor en història de l'art per la Universitat de Barcelona des del 1990 i, anteriorment, tenia ja els títols de diplomat en arqueologia cristiana per l'Institut d'Arqueologia Cristiana de Roma (1969), llicenciat en teologia per la Universitat Gregoriana de Roma (1970) i llicenciat en història de l'art per la Universitat de Barcelona (1975).

És catedràtic d'Història de l'Art Modern a la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona des del 1996 i, anteriorment, havia estat professor encarregat de curs al Col·legi Universitari de Girona (UAB) (1976-1977), professor ajudant al Departament d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona (1977-1978), on més tard exercí, successivament, de professor encarregat de curs, professor associat i professor titular interí, fins que el 1992 esdevingué professor titular, càrrec que exercí fins al 1996.

En el marc universitari ha dirigit tesis doctorals sobre l'escola arquitectònica del Camp de Tarragona, el taller dels Gascó, els Agustí Pujol i l'escultura a Catalunya al segle XVI, i ha participat en diversos projectes d'investigació subvencionats.

Ha escrit alguns llibres importants i ha participat amb estudis o fitxes a diferents catàlegs d'exposicions. També ha publicat treballs d'investigació a diferents volums miscel·lanis i a les revistes *Estudios Pro Arte*, *D'Art*, *Revista de Catalunya*, *Serra d'Or*, *De Museus*, *Quaderns de Museologia i Museografia*, *Butlletí del MNAC*, *Pedralbes*, *Revista d'Història Moderna*, *Annals de l'Institut d'Estudis Gironins*, *Estudi General i Bollettino della Società Piemontese di Archeologia e Belle Arti*, entre d'altres. Publicà nombroses entrades a la *Gran enciclopèdia catalana*, i ha donat a conèixer la seva opinió també a diaris i revistes d'informació general.

Ha participat a congressos a Segòvia, Girona, Lleida, Arezzo, Valls, Barcelona, Lisboa, Roma i Tortosa, dels quals sovint s'han publicat les actes.

Ha rebut els premis extraordinaris de llicenciatura i de doctorat, i té dos premis de l'Associació Catalana de Crítics d'Art (1986 i 1997), un de la Fundació Güell de l'IEC (1992) i un Premi Antoni Pedrol Rius (1996).

Entre altres càrrecs professionals que ha exercit cal destacar el de membre del Consell Rector del Patronat del MNAC (1991), que dimití el 1993, i membre de la Comissió del Patrimoni Cultural de Catalunya entre 1990 i 1997.

Resum del text llegit pel senyor Francesc Fontbona i de Vallescar en el Ple del dia 8 d'abril de 2002

Santiago Riera i Tuèbols

Nascut a Barcelona l'any 1935. Doctor en enginyeria (1973) i llicenciat en història contemporània (1981), actualment és professor titular al Departament d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona.

Ha publicat en diverses revistes especialitzades en la matèria i en revistes d'alta divulgació. Ha assistit a nombrosos congressos nacionals, estatals i estrangers. Assessor del Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica a Catalunya i de l'Institut de Tecnòtica, forma part del col·lectiu d'àmbit europeu (no institucionalitzat) Le collège invisible.

Actualment, és l'investigador principal del grup L'home i el ferro, reconegut per la Universitat de Barcelona i la CIRIT. La seva activitat de recerca se centra en la història de la ciència i de la tècnica.

És l'autor, entre d'altres, de *Síntesi d'història de la ciència catalana* (1983); *Monturiol, una vida apassionant, una obra apassionada* (1986); *Ciència i tècnica a la Il·lustració: Francesc Salvà i Campillo* (Premi Lluís Sayé 1983 de l'Acadèmia de Medicina; publicada el 1985); *Dels velers als vapors* (1993); *Quan el vapor movia els trens* (1998). Ha escrit també assaig; les obres més conegudes en aquest camp són *Més enllà de la cultura tecnocientífica* (Premi a la Creativitat i a la Investigació, Fundació Enciclopèdia Catalana, 1991; publicat el 1994) i *Origen i evolució de l'Univers: breu història de la cosmologia* (1996). Ha col·laborat en diverses obres collectives.